

Országos Színházi Találkozó

Budapest, 2000. június 4-11.

Június 4.

16 óra (HáziSzínpad, Vígszínház)

AZ IGLIC
Vígszínház

19 óra (Tivoli Színház)

A VÁGY VILLAMOSA
Budapesti Kamaraszínház

19 óra (Katona József Színház, Kamra)

KÉS A TYÚKBAN
Katona József Színház

23 óra (Szkéné Színház)

KÓRHÁZ, BAKONY
Szkéné Színház

Június 5. 19 óra (Thália Színház)

GYALOG GALOPP
Szegei Nemzeti Színház

2130 óra (Thália Színház, Régi Stúdió)

SZAPPANOPERA Pécsi
Harmadik Színház

Június 6. 19 óra (Thália Színház)

A VIZONTLÁTÁS TRILÓGIÁJA
Móricz Zsigmond Színház, Nyíregyháza

Június 7. 19 óra (Katona József Színház, Kamra)

KÖZELLENSÉG
Katona József Színház

22 óra (Stúdió K.)

A SZŰZ, A HULLA, A PÜSPÖK ÉS A KÉSEK
Stúdió K.

Június 8. 19 óra (Katona József Színház)

BUTLEY
Pécsi Nemzeti Színház

22.30 óra (Thália Színház, Új Stúdió)

TÓTFERI
Csokonai Színház, Debrecen

Június 9. 19 óra (Thália Színház)

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA
Katona József Színház, Kecskemét

Június 10. 19 óra (Thália Színház)

Világjobbítók
Csiky Gergely Színház, Kaposvár

2230 óra (Thália Színház, Régi Stúdió)

A VÁGY Thália
Színház

Június 11. 11 óra (Merlin Színház)

GRIMM-MESÉK
Atlantisz Színház

15 óra (Thália Színház)

HEGEDŰS A HÁZTETŐN
Hevesi Sándor Színház, Zalaegerszeg

19 óra (Vígszínház)

SWEENEY TODD
Csiky Gergely Színház, Kaposvár

2230 óra (Radnóti Színház)

LÁNGARC
Radnóti Színház

Kezdetben úgy nézett ki, hogy ennél rosszabb már nem lehet. Duruzsolták, hogy az idén nem is lesz Országos Színházi Találkozó; többek között azért, mert se pénz, amiből, se pénzes város, ahol megtarthatnák. De magunk is duruzsoljuk évek óta, hogy a fesztivállal gondok vannak, hogy „újra kell gombolni a kabátot”, hogy rémes előadások sorát voltunk kénytelenek mint az évi legjobbakat végignézni, és hogy ebből elég.

Na, a kabát egyelőre nem lett újragombolva, de legalább le lett véve - és most egy amolyan átmeneti találkozónak nézünk elébe. Megszervezése előtt nem született megannyi grémium megannyi elaborátumának vitáját követő konszenzus, hanem egy igen kézenfekvő válogatási elv alapján felállt csapat egyszerűen kiválasztotta a (szerinte) legjobb előadásokat az elmúlt évből. Nem volt idő - tán szándék sem - arra, hogy hosszú távra gondosan kimunkált szempontrendszer zavarja meg a józan ésszt és a hétköznapi élelétást, hiszen egyetlen szempontot tűztek maguk elé a válogatók: a minőséget.

Ha belegondolunk, ez a kényszer szülte egyszerűség voltaképpen az egyetlen járható út. Ha bármilyen más szempont vagy mérle-

gelés kerül mellé - már megszünteti ezt az egyetlen, amely szükségképpen csak akkor képes érvényre jutni, ha önmagában

áll. Hogy miért kell ennek az alapigazságnak a belátásához nálunk „vészhelyzet”, az rejtély.

Es akkor jöttek a Színházi Társaság öt szakmai szervezetének delegáltjai - Bal József, Csizmadia Tibor, Felföldi Anikó, Kézdy György, Khell Zsolt, Lökös Ildikó, Sándor L. István, Soltészky Tibor, Szűcs Katalin, Tímár Eva, Zeke Edit -, ülészték néha, megbeszélték, ki mit látott, ki mit ajánl megnevezésre a többieknek, aztán vitakoztak néhányat, és megállapodtak a mellékelt programban. Két rendező, három színész, két dramaturg, két tervező, két kritikus „szavazta be” az előadásokat - és első ránézésre el lehet mondani, hogy az elmúlt évad mezőnyéhez képest eléggé jól. Ez persze nem jelenti azt, hogy *minden* legjobb szerepel majd a budapesti találkozón; meg azt sem, hogy ami szerepel, az mind *legjobb* - hiszen végső soron tizenkét egyéni ízlés szavazott, de nagyjában-egészében elég jó a mezőny: lesz miből válogatni a zsűrinek: Csengerv Adrienne-nek. Grunwalskv

Meg a közönségnek is: tizenhét előadásból, amelyek közül kilenc vidéki (nyolc színházból egyébként, mert Kaposvárról kettő jön). De ha már számolgatni kezdünk, érdemes megjegyezni, hogy a fővárosi nagyszínházak a válogatók szerint nem állítottak ki versenyképes produkciót a nagyszínpadon; hogy a produkciók több mint fele kamara-, de inkább stúdióméretű; hogy van köztük négy új magyar dráma, és legalább még egy-szer ennyi kortárs külföldi.

Válogathat a szakma is: a tervek szerint a fesztivál klubjában, a Merlinben több szakmai tanácskozás lesz. Az egyik valószínűleg azokról a legendás alakításokról fog szólni, amelyek mai előadások alakításairól is minduntalan eszünkbe jutnak; egy másik a színész alkotói közreműködéséről, pontosabban a színészi kreativitás mindig vitatott mértékéről; egy harmadik az úgynevezett „levegőben lógó” darabokról (amikor három-négy *Vízkereszt* vagy ugyanennyi *Ványa bácsi*, esetleg *A vágy villamosa* „söpör végig” az országon); egy pedig arról a talán megválaszolható kérdéstről, hogy ugyan mitől és miért vannak tele a teli színházak...